

EVROPSKÁ KOMISE

Brusel, 1.2.2022
C(2022) 629 final

Vážený pane předsedo,

Komise by ráda poděkovala Senátu Parlamentu České republiky za jeho stanovisko k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o spotřebitelských úvěrech {COM(2021) 347 final}.

Komise oceňuje informace, jež od Senátu obdržela, bere na vědomí všechny připomínky vznesené ve stanovisku a ráda by Senát odkázala na přílohu s podrobnějšími úvahami k návrhu. Návrh je předmětem probíhajících interinstitucionálních jednání.

Doufáme, že podané vysvětlení je dostatečnou odpovědí na připomínky Senátu, a těšíme se na pokračování vzájemného politického dialogu.

S pozdravem

*Maroš Šefčovič
místopředseda*

*Didier Reynders
člen Komise*

ÚŘEDNĚ OVĚŘENÝ OPIS
Za generální tajemnici

Martine DEPREZ
Ředitel
Rozhodování a jednání ve sboru
EVROPSKÁ KOMISE

*Pan Miloš VYSTRČIL
Předseda Senátu PČR
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 PRAHA 1*

Příloha

Veškeré připomínky, které Senát ve svém stanovisku vyjádřil, jsme pečlivě posoudili a připojujeme následující objasnění.

Čl. 18 odst. 4 návrhu Komise stanoví, že úvěr je dán k dispozici v zásadě tehdy, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky vyplývající ze smlouvy budou pravděpodobně splněny. Avšak za zvláštních a řádně odůvodněných okolností může být spotřebiteli úvěr poskytnut, i když závazky vyplývající ze smlouvy pravděpodobně splněny nebudou. Bod odůvodnění 47 návrhu Komise uvádí příklady těchto případů, např. pokud existuje dlouhodobý vztah se spotřebitelem, nebo v případě půjček na financování mimořádných výdajů na zdravotní péči, studentských půjček nebo půjček pro spotřebitele se zdravotním postižením. Komise se domnívá, že se jedná o vyvážený návrh, který neohrožuje ochranu spotřebitelů.

Čl. 18 odst. 6 návrhu Komise stanoví, že pokud je posouzení úvěruschopnosti založeno na automatizovaném zpracování, včetně profilování, mají spotřebitelé právo vyžádat si a získat lidský zásah ze strany věřitele, smysluplné vysvětlení daného posouzení úvěruschopnosti a vyjádřit svůj názor a napadnout toto posouzení úvěruschopnosti. Toto ustanovení je v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů (zejména s článkem 22).

Článek 31 návrhu Komise zavádí horní hranice, které mají být uplatněny na úrokovou sazbu použitelnou na smlouvy o spotřebitelském úvěru, na roční procentní sazbu nákladů a/nebo na celkové náklady úvěru. Členské státy se mohou rozhodnout stanovit horní hranici pro revolvingové úvěry. V řadě členských států je stanovení horních hranic běžnou praxí a toto určení horní hranice se z hlediska spotřebitelů ukázalo jako přínosné. V této souvislosti by členské státy měly mít možnost zachovat svůj stávající právní režimy. Ve snaze zajistit soustavně vysokou úroveň ochrany spotřebitele v celé Unii, aniž by byla členským státům ukládána zbytečná omezení, se Komise domnívá, že tyto horní hranice, jejichž úroveň určují vnitrostátní zákonodárci, by měly být zavedeny ve všech členských státech.

Článek 44 návrhu Komise vyžaduje, aby členské státy v případě nedodržení směrnice zajistily uplatňování přiměřených sankcí. K zajištění odrazujícího účinku pokut čl. 44 odst. 2 stanoví, že v případech, kdy mají být uloženy sankce podle článku 21 nařízení (EU) 2017/2394, by členské státy měly ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit maximální výši pokuty za tato protiprávní jednání na úrovni, která bude činit alespoň 4 % ročního obrátu věřitele, zprostředkovatele úvěru nebo poskytovatele služeb skupinového financování úvěru ve všech dotčených členských státech, kterých se koordinované donucovací opatření týká. Tato maximální pokuta ve výši alespoň 4 % se vypočítá z ročního obrátu ve všech dotčených členských státech, kterých se koordinované opatření týká (veškeré činnosti podniku), a nikoli pouze z činností týkajících se spotřebitelských úvěrů.